

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 21C/78/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111216148
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1111216148.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Denisou Cvikovou v právnej veci navrhovateľa: B. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, Bratislava proti matke: L. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. X/A, Bratislava a maloletému dieťaťu: A. N., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7/A, Bratislava o zapretie otcovstva takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že B. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, Bratislava nie je otcom dieťaťa A. N., nar. XX.XX.XXXX, zapísaného v rodnom liste knihy narodení matričného úradu Bratislava - D., zväzok XX, ročník XXXX, strana XXX, poradové číslo XXX z matky L. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Bratislava - E. G..

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným súdu dňa 19.05.2011 sa navrhovateľ domáhal určenia, že nie je biologickým otcom mal. A. N., nar. XX.XX.XXXX z matky L. N., rod. R.. Navrhovateľ uviedol, že s matkou maloletého uzatvoril manželstvo dňa 29.04.2006 pred Mestským úradom Bratislava B.. Počas manželstva sa narodil dňa 23.04.2007 manželke syn A.. Od mája 2006 do apríla 2008 bol navrhovateľ vo výkone väzby v Bratislave. Keď sa v apríli roku 2008 z väzby vrátil, zistil že sa manželke dňa 23.04.2007 narodil syn. Pred uzatvorením manželstva sa dňa 15.02.2000 narodila navrhovateľovi a terajšej manželke dcéra C. N.. Pretože v čase rozhodnom pre počatie mal. A. N. navrhovateľ s matkou dieťaťa nemal pohlavný styk, nepovažoval sa navrhovateľ za otca tohto dieťaťa. Matka dieťaťa sa netajila tým, že mal. A. splodil A. F., nar. XX.XX.XXXX. Keďže sa mal. A. narodil počas trvania manželstva, bol navrhovateľ považovaný za jeho otca, aj keď biologickým otcom maloletého navrhovateľ nemohol byť.

2. Matka maloletého L. N. sa k návrhu navrhovateľa na zapretie otcovstva vyjadrila v obsahu svojho písomného podania z 16.10.2017 doručeného súdu dňa 18.10.2017 tak, že s návrhom navrhovateľa v celom rozsahu súhlasí. Ďalej uviedla, že otcom maloletého A. N. je A. F., nar. XX.XX.XXXX, o ktorej skutočnosti manžela aj informovala. Jej spolužitie s navrhovateľom prerušilo väzobné obmedzenie slobody navrhovateľa. Záverom vyslovila súhlas s tým, aby súd rozhodol o tom, že navrhovateľ nie je otcom mal. A.. Nakoniec žiadala, aby súd konal v jej neprítomnosti.

3. Navrhovateľovi bolo uznesením konajúceho súdu z 29.05.2014 č.k. 21C/78/2011-39 priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom návrhu navrhovateľa a vyjadrenia matky ako aj obsahom rodného listu maloletého, sobášneho listu vydaného matričným úradom Mestskej časti Bratislava - E. G., uznesenia Okresného súdu Bratislava III z 09.02.2015 č.k. 51P/4/2015-44,

uznesenia Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T/25/2007 z 29.04.2014, výsluchom navrhovateľa, matky maloletého a vyjadrením kolízneho opatrovníka a zistil tento skutkový a právny stav.

5. Z rodného listu vydaného matričným úradom G. Č. Bratislava - D. súd zistil, že v knihe narodení matričného úradu zv. XX, ročník XXXX, str. XXX, por.č. XXX je zapísané dňa 23.04.2007 narodenie dieťaťa mužského pohlavia s neurčeným menom a priezviskom N., miestom narodenia Bratislava-D., rodné číslo XXXXXX/XXXX a ako matka je zapísaná L. N., rodená R., nar. XX.XX.XXXX a ako otec je zapísaný B. N., rodený N., nar. XX.XX.XXXX.

6. Zo sobášneho listu vydaného matričným úradom Mestskej časti Bratislava - E. G. súd zistil, že B. N.Č. a L. R. uzatvorili dňa 29.04.2006 manželstvo, ktoré je zapísané v knihe manželstiev matričného úradu vo zv. XX, ročník XXXX, str. XXX, por.č. XXX je zapísané uzavretie manželstva.

7. Uznesením Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T/25/2007 vydaného dňa 29.04.2014 zarátal súd podľa § 45 ods. 1 Trestného zákona, § 45 ods. 4 Trestného zákona a § 414 ods. 1 Trestného poriadku odsúdenému B. N., nar. XX.XX.XXXX do trestu odňatia slobody uloženému rozsudkom Okresného súdu sp.zn. 3T/25/2007 zo dňa 07.03.2013 zmeneného rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp.zn. 4To/60/2013 zo dňa 14.11.2013 väzbu od 29.05.2006 do 27.03.2008 a väzbu od 07.02.2009 do 23.04.2009. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.05.2014.

8. Uznesením Okresného súdu Bratislava III z 09.02.2015 č.k. 51P/4/2015-44 bol maloletému A. N., nar. XX.XX.XXXX, v ústavnej starostlivosti Detského domova Sv. Antona pri inštitúte sestier Kapucínok NSJ, dieťa rodičov: matky L. N., nar. XX.XX.XXXX a otca B. N., nar. XX.XX.XXXX ustanovený Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave za kolízneho opatrovníka na zastupovanie maloletého dieťaťa ako účastníka konania v procesnom postavení odporcu v 2/rade o zapretie otcovstva v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I, sp.zn. 21C/78/2011 v konaní pred súdom I., II. stupňa na čas do právoplatnosti skončenia vecí. Uznesení nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 18.07.2005.

9. Z výsluchu navrhovateľa uskutočneného dožiadaným Okresným súdom Trnava dňa 29.03.2017 súd zistil, že navrhovateľ pozná matku od októbra roku 1998, s matkou maloletého boli manželia a tohto času sú rozvedení. S matkou sa navrhovateľ intímne stýkal od roku 1998 až do mája 2006, dňa 15.02.2000 sa im narodila dcéra C. N.. Navrhovateľ uviedol, že od 29.05.2006 do 23.03.2008 bol vo väzbe, otcom maloletého A. teda nemôže byť, pričom v rozhodnom období sa matka intímne stýkala s iným mužom, a to A. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorý má byť otcom maloletého A..

10. Z vyjadrenia kolízneho opatrovníka maloletého predneseného na pojednávaní zistil súd, že kolízny opatrovník, vychádzajúc z obsahovo zhodných tvrdení navrhovateľa a matky o skutočnostiach vylučujúcich, že by navrhovateľ mohol byť biologickým otcom maloletého, nemá námietky voči zapretiu otcovstva navrhovateľom.

11. Podľa § 84 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len "zákon o rodine") otcovstvo sa určuje na základe domnienok otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

Podľa § 85 ods. 1 zákona o rodine ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

Podľa § 86 ods. 1 zákona o rodine platného a účinného od 01.01.2016 manžel môže do troch rokov odo dňa, keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom dieťaťa, ktoré sa narodilo jeho manželke, zaprieť na súde, že je jeho otcom.

Podľa § 88 ods. 1 zákona o rodine manžel má právo zaprieť otcovstvo voči dieťaťu a matke, ak sú obidvaja nažive, a ak nežije jeden z nich, voči druhému. Ak nežije ani dieťa, ani matka, toto právo manžel nemá.

Podľa § 96 ods. 1 zákona o rodine ak je to potrebné v záujme dieťaťa a ak uplynula rodičom dieťaťa lehota ustanovená na zapretie otcovstva, môže súd na návrh dieťaťa rozhodnúť o prípustnosti zapretia otcovstva. V tomto konaní musí byť maloleté dieťa zastúpené kolízny opatrovníkom.

Podľa § 96 ods. 2 zákona o rodine k súd rozhodne tak, že návrhu podanému podľa odseku 1 vyhovie, a určí, že zapretie otcovstva po uplynutí zákonnej lehoty je v záujme dieťaťa, môže dieťa po právoplatnosti tohto rozhodnutia podať návrh na zapretie otcovstva.

Podľa § 119b (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2016) ods. 1 zákona o rodine, ak sa manžel alebo jeho opatrovník do 31. decembra 2015 dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že manžel je otcom dieťaťa, ktoré sa po 7. septembri 2008 narodilo jeho manželke, môže manžel alebo jeho opatrovník na súde zaprieť, že manžel je otcom tohto dieťaťa do 31. decembra 2018, ak sa v tejto veci nezačalo konanie pred 1. januárom 2016.

Podľa § 119b (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2016) ods. 2 zákona o rodine konanie o zapretí otcovstva manželom matky dieťaťa alebo jeho opatrovníkom, o ktorom súd nerozhodol do 31. decembra 2015, sa dokončí podľa predpisu účinného od 1. januára 2016.

12. Súd po vykonanom dokazovaní rozhodol rozsudkom č.k. 21C/78/2011-145 zo dňa 28.12.2017, ktorým návrh navrhovateľa zamietol, pretože dospel k záveru, že navrhovateľ podal návrh na zapretie otcovstva po márnom uplynutí zákonnej prekluzívnej trojročnej lehoty, na ktoré uplynutie je povinný súd ex offa prihliadnuť. Trojročná prekluzívna lehota na zapretie otcovstva navrhovateľovi začala plynúť najneskôr dňa 01.05.2008 a uplynula 01.05.2011. Návrh na zapretie otcovstva však bol súdu doručený až 19.05.2011, teda po márnom uplynutí prekluzívnej lehoty na podanie takéhoto návrhu.

13. Na odvolanie navrhovateľa rozhodol odvolací súd svojim uznesením č.k. 8Co/143/2018 - 179 zo dňa 21.08.2018 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie s tým, aby tento odstránil rozpor v skutočnostiach, ktorých náležité zistenie bolo rozhodujúce pre správne posúdenie začatia plynutia zákonnej lehoty na podanie návrhu na zapretie otcovstva. Odvolací súd konštatoval nezrovnalosti v tvrdeniach navrhovateľa a za účelom zistenia konkrétnych okolností, za ktorých sa navrhovateľ dozvedel o tom, že sa počas jeho výkonu väzby sa narodilo jeho manželke dieťa, mal súd prvej inštancie doplniť dokazovanie a na základe doplneného dokazovania spoľahlivo ustáliť moment začatia plynutia lehoty, keď nebolo zrejmé, kedy sa navrhovateľ po prvýkrát stretol s matkou maloletého po prepustení z väzby, s ktorým okamihom navrhovateľ spájal svoju vedomosť o narodení dieťaťa a dátume jeho narodenia; či to bolo ihneď po prepustení z väzby už v apríli 2008, resp. s akým odstupom času po prepustení z výkonu väzby sa s matkou maloletého prvýkrát skontaktoval vzhľadom na jeho tvrdenie, že sa presťahovala na jemu neznáme miesto.

14. Súd doplnil, v súlade s rozhodnutím krajského súdu, vo veci dokazovanie, a to výsluchom navrhovateľa a matky maloletého.

15. Z výsluchu navrhovateľa súd zistil, že navrhovateľ sa ešte počas väzby dozvedel, že jeho manželke sa narodilo dieťa, ale nezískal vedomosť o podrobnostiach a nemohol v tom čase ani vyhodnotiť, či nie je otcom maloletého A.. Navrhovateľ bol väzobne stíhaný, pričom išlo o kolúznu väzbu, teda do väzby nedostával listy a nemal žiaden kontakt s vonkajším svetom. Po skončení väzobného stíhania sa navrhovateľ v apríli roku 2008 vrátil domov, teda na C. ulicu v R., pričom v čase návratu z väzby nenašiel doma ani manželku ani deti. S manželkou nemal po svojom návrate z väzby navrhovateľ žiaden kontakt. Táto ho až následne vyhľadala sama. Navrhovateľ sa stretol s matkou maloletého až na základe jej podnetu a niekedy koncom mája, začiatkom júna roku 2008. V rámci stretnutia sa odohral rozhovor, ktorého obsahom bolo aj oznámenie manželky, že maloletý A. sa narodil XX.XX.XXXX, že navrhovateľ nie je jeho otcom a jeho otcom je A. F.. V rámci stretnutia matka maloletého oboznámila navrhovateľa, že podala návrh na rozvod, a že už si zariadila iný vlastný život s niekým iným. Nakoniec navrhovateľovi oznámila, že svoju dcéru môže navštevovať, proti tomu nemá žiadne výhrady.

16. Z výsluchu matky maloletého súd zistil, že v čase väzobného stíhania navrhovateľa a jeho následného prepustenia z väzby bývala u kamarátky v D. spolu s otcom maloletého A. a dcérou. Bola stále v kontakte s matkou navrhovateľa a dozvedela sa, že navrhovateľ je prepustený z väzby. S navrhovateľom sa stretla po jeho prepustení z väzby približne v časovom období, ktoré tvrdí navrhovateľ. Bližšie špecifikovala, že sa tak mohlo stať v čase, keď mal maloletý A. asi dva roky a v rámci rozhovoru s navrhovateľom mu oznámila, že podala návrh na rozvod, ako aj tú skutočnosť, že maloletý A. nie je jeho dieťa a tiež mu vtedy uviedla, kedy sa maloletý narodil.

17. Kolízna opatrovníčka v rámci svojho vyjadrenia na pojednávaní uviedla, že matku maloletého pozná dlhé časové obdobie. Od roku 2012 na základe rozsudku o ústavnej starostlivosti sú deti N., teda aj dcéra C. N. a maloletý A. v detskom domove v A., pričom C. N.O. je už plnoletá. Od kedy pozná matku maloletého A., táto vždy tvrdila, teda od narodenia maloletého A., že jeho otcom nie je navrhovateľ, ale iný muž. Tieto jej tvrdenia boli kontinuálne a nemenné. Vzhľadom na uvedené okolnosti a poznajúc

matku maloletého po dlhých časovom období a berúc do úvahy jej tvrdenia, súhlasila kolízna opatrovníčka s prípadným rozhodnutím súdu v súlade s návrhom navrhovateľa.

18. Navrhovateľ svojim návrhom zapieral otcovstvo k maloletému A., ktorý sa dňa XX.XX.XXXX narodil jeho manželke tvrdiac, že nemôže byť jeho biologickým otcom, pretože v čase rozhodnom pre počatie dieťaťa bol väzobne stíhaný, teda obmedzený na osobnej slobode a intímne sa s matkou maloletého A. nestýkal. Rovnako matka maloletého L. N. tvrdila, že navrhovateľ nie je biologickým otcom mal. A.Ó., pretože hoci boli manželia, ich spolužitie bolo ukončené v dôsledku väzby navrhovateľa, ktorú navrhovateľ nastúpil dňa 29.05.2006 a väzobne bol stíhaný do 27.03.2008. Matka tvrdila, že otcom maloletého A. je iný muž, s ktorým sa intímne stýkala v čase, keď bol navrhovateľ v dôsledku väzby obmedzený na slobode. Za otca maloletého A. označila A. F.. Navrhovateľ a matka maloletého boli v čase narodenia maloletého manželmi. Na základe tzv. prvej domnienky otcovstva bol preto v rodnom liste maloletého A. zapísaný ako otec navrhovateľ, ktorý bol v tom čase manželom matky dieťaťa, hoci tak matka ako aj navrhovateľ si boli vedomí, že biologickým otcom maloletého je iný muž. Kolízna opatrovníčka zastupujúci maloletého, na základe zhodných tvrdení a vyjadrení navrhovateľa a matky maloletého, súhlasil s návrhom navrhovateľa na zapretie otcovstva k maloletému.

19. Navrhovateľovi podľa § 85 zákona o rodine svedčila prvá zákonná domnienka otcovstva. Jedná sa o vyvrátiteľnú právnu skutočnosť. Na základe návrhu na zapretie otcovstva súd následne skúma, či sú dané podmienky, za ktorých je možné zaprieť otcovstvo manžela matky k dieťaťu. Predtým ako sa súd začal zaoberať meritom veci a teda skúmaniu existencie podmienok zapretia otcovstva, musel posúdiť podanie návrhu na zapretie otcovstva manžela matky maloletého z pohľadu plynutia zákonnej prekluzívnej lehoty stanovenej na podanie takéhoto návrhu otcom dieťaťa.

20. Konanie sa začalo na základe návrhu navrhovateľa doručeného súdu dňa 19.05.2011, teda za právnej úpravy, podľa ktorej mohol manžel do troch rokov odo dňa, keď sa dozvedel, že sa jeho manželke narodilo dieťa, zaprieť na súde, že je otcom dieťaťa. V období od 09.03.2012 do 01.01.2016 právna úprava zapretia otcovstva manželom matky dieťaťa v zákone o rodine absentovala. Podľa právnej úpravy zapretia otcovstva platnej a účinnej od 01.01.2016 môže manžel zaprieť na súde svoje otcovstvo do troch rokov odo dňa, keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom dieťaťa, ktoré sa narodilo jeho manželke. Podľa prechodných a záverečných ustanovení zákona o rodine je potrebné právnu úpravu zapretia otcovstva manželom matky dieťaťa aplikovať aj v prípade, ak v konaní o zapretie otcovstva súd do 31.12.2015 nerozhodol, čo je práve prípad prejednávanej veci.

21. Bez ohľadu na zmenu zákonnej úpravy, tak v čase podania návrhu na zapretie otcovstva dňa 19.05.2011 ako aj v momente rozhodnutia súdu, zákon pod následkom preklúzie práva vyžadoval, aby manžel matky dieťaťa svoje otcovstvo zapieral v trojročnej lehote, ktorá začala plynúť buď od momentu, keď sa dozvedel, že sa jeho manželke narodilo dieťa (právna úprava účinná do 08.03.2012), alebo keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom dieťaťa, ktoré sa narodilo jeho manželke (právna úprava účinná od 01.01.2016). Skutočnosť, že zákon stanovuje prekluzívnu trojročnú lehotu na zapretie otcovstva vyplýva zo znenia zákona o rodine, jeho ustanovenia § 86. Je teda zrejmé, že márnym uplynutím tejto lehoty právo otca na zapretie otcovstva k dieťaťu, ktoré sa narodilo jeho manželke zaniká (prekluduje sa). Na preklúziu práva musí súd prihliadať zo zákonnej povinnosti (ex officio). Súd po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu doplnil dokazovanie za účelom ustálenia momentu, kedy sa navrhovateľ dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom dieťaťa, ktoré sa narodilo jeho manželke v momente, teda kedy sa po prvýkrát dozvedel, že jeho manželke sa maloletý A. narodil a zistil dátum jeho narodenia. Podľa samotného tvrdenia navrhovateľa obsiahnutého v návrhu na zapretie otcovstva, tento zistil po návrate z väzby v apríli roku 2008, že sa dňa 23.04.2007 jeho manželke narodil syn A.. Navrhovateľ bol skutočne od 29.05.2006 do 27.03.2008 obmedzený väzbou na osobnej slobode. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že navrhovateľ po návrate z väzby nemal žiaden kontakt so svojou manželkou, ktorá sa ešte počas väzby navrhovateľa opustila spolu s deťmi ich spoločné bydlisko a žila so svojim novým partnerom u známych v inej časti R.. Po návrate navrhovateľa z väzby sa po prvýkrát navrhovateľ a jeho manželka (matka maloletého A.) kontaktovali niekedy koncom mája, resp. začiatkom mesiaca jún roku 2008, a to na podnet manželky, ktorá sa dozvedela, že navrhovateľa prepustili z väzby. Až na stretnutí, ktoré tak navrhovateľ ako aj matka maloletého datovali do obdobia konca mesiaca máj prípadne začiatok mesiaca jún 2008 oznámila matka maloletého navrhovateľovi, že nie je otcom mal. A., že jeho otcom je jej nový partner A. F. a oznámila mu aj dátum, kedy sa mal. A. narodil. Obsah výpovede navrhovateľa a matky maloletého sa zhodujú pokiaľ ide o časové obdobie, v

ktorom sa uskutočnilo ich stretnutie po návrate navrhovateľa z väzby, ako aj miesto stretnutia a obsah ich rozhovoru. Dokazovaním mal súd teda za preukázané, že navrhovateľ sa dozvedel o skutočnostiach spochybňujúcich jeho otcovstvo k mal. A. koncom mája, resp. začiatkom júna roku 2008, keď získal vedomosť nielen o tom, že jeho manželke sa narodilo dieťa, ale aj jeho presnom dátume narodenia, ako aj o skutočnosti, že nie je otcom mal. A.. Nakoľko navrhovateľ podal návrh na zapretie otcovstva dňa 19.05.2011, dospel súd k záveru, že tak urobil včas, teda pred uplynutím zákonnej prekluzívnej trojročnej lehoty, na ktoré uplynutie je povinný súd ex offa prihladiť.

22. Podľa navrhovateľa skutočnosťou dôvodne spochybňujúcou jeho otcovstvo k maloletému, bolo práve jeho obmedzenie na slobode v dôsledku väzby v čase rozhodnom pre počatie dieťaťa, ktorá skutočnosť sa stala zrejmom v momente, keď zistil, že sa jeho manželke narodilo dieťa a dátum narodenia maloletého A..

Na základe vykonaného dokazovania a podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení mal súd za to, že návrhu navrhovateľa je potrebné vyhovieť v plnom rozsahu, keď mal za preukázané, že navrhovateľ nie je biologickým otcom maloletého A.. Podľa rodného listu sa maloletý A. sa narodil dňa XX.XX.XXXX a ako jeho otec bol zapísaný navrhovateľ, v tom čase manžel matky maloletého (bod 5 odôvodnenia rozsudku). Navrhovateľ bol od 29.05.2006 do 27.03.2008 väzobne stíhaný, čo vyplýva z uznesenia OS Bratislava III sp.zn. 3T/25/2007 vydaného dňa 29.04.2014 (bod 7 odôvodnenia rozsudku) pričom išlo o tzv. kolúznú väzbu. Navrhovateľ uviedol, že nie je otcom maloletého A., čo vylučovalo aj jeho obmedzenie osobnej slobody kolúznou väzbou počas doby rozhodnej pre počatie dieťaťa, kedy bol bez akéhokoľvek kontaktu s vonkajším prostredím, teda aj matkou maloletého. Samotná matka maloletého uviedla, že potom čo bol navrhovateľ vo väzbe sa intímne stýkala so svojim novým partnerom A. F., ktorého označila za biologického otca dieťaťa a vylúčila, že by otcom dieťaťa bol jej manžel (navrhovateľ). Kolízna opatrovníčka, zastupujúca maloleté dieťa v konaní s návrhom navrhovateľa súhlasila, a to s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania. Navyše uviedla, že matku maloletého pozná dlhé časové obdobie a z vlastnej činnosti ako kolízneho opatrovníka má vedomosť, že matka maloletého od narodenia svojho syna A. kontinuálne tvrdila a tvrdí, že jeho biologickým otcom nie je jej manžel (navrhovateľ) ale A. F., s ktorým sa intímne stýkala potom, čo bol navrhovateľ vo väzbe.

23. Súd mal za to, že je tomuto návrhu potrebné vyhovieť, lebo v rodnom liste maloletého dieťaťa je podľa tzv. prvej zákonnej domnienky zapísaný navrhovateľ, ktorý bol v čase narodenia maloletého manželom matky maloletého, teda je zapísaný ako otec muž, ktorého otcovstvo má byť zapreté, pričom je vylúčené, aby bol biologickým otcom maloletého A..

24. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon nestanovuje inak.

Vzhľadom na citované zákonné ustanovenie Civilného mimosporového poriadku súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolacie dôvody).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Prípadne podané odvolanie však bude právne neúčinné, pretože účastníci konania sa po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po podaní poučenia o odvolaní, výslovne vzdali svojho práva podať proti tomuto rozsudku odvolanie.